УДК 338.22

Матвійчук Б.І.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
НТУ «Дніпровська політехніка»
(м. Дніпро, Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» В УКРАЇНІ

Досягнення сталого розвитку є на сучасному етапі однією з найбільш актуальних проблем людства, оскільки існує необхідність не тільки забезпечувати поточне споживання, але і створювати засади для споживання та розвитку майбутніх поколінь. Посилює важливість вирішення цієї проблеми глобалізація, за якої збільшується виснаження ресурсів, погіршення екологічного стану на планеті Земля, існує значний розрив в економічному розвитку країн світу, збільшуються потреби в економічних ресурсах для задоволення потреб населення, все більше і більше населення потребує соціального захисту.

Більшість країн світу, які долучилися до міжнародних договорів в сфері сталого розвитку, почали розвивати зелену економіку, використовувати нові та ефективні технології виробництва товарів, які спрямовані на більш раціональне та екологічно орієнтоване використання природних ресурсів. Розвиток економіки на засадах екологізації та «озеленення», формування нових підходів до сучасної економічної діяльності дозволяє збалансувати потреби виробництва та екологічні стандарти і норми.

У 2011 р. ООН дала визначення терміну «зелена економіка» у доповіді «Ініціатива зеленої економіки» і трактувала його як діяльність щодо виробництва, розподілу, обміну і споживання продуктів, яка забезпечує підвищення добробуту у кожної людини і в суспільстві у довготерміновий період без негативних екологічних ефектів, небезпеки та дефіциту товарів і ресурсів для майбутніх поколінь та для реалізації майбутніх потреб [1].

В Європейській «зеленій» угоді (The European Green Deal – EGD) було закріплено основні засади переходу Європи до екологічно чистого виробництва та нейтральності впливу на зміни клімату – у сільському господарстві (на основі збільшення виробництва органічних продуктів харчування), у промисловості та у побуті (на основі зниження викидів вуглецю, парникових газів та інших шкідливих речовин в атмосферу в процесі виробничої діяльності та при використанні транспортних засобів), у землекористуванні (на основі використання мінеральних та інших хімічних речовин в процесі її удобрення та обробки, що не забруднюють грунти), в енерговикористанні (енергоощадне споживання як в економічній діяльності, так і поведінці споживачів, використання альтернативних джерел енергії), у вторинній переробці відходів виробництва та зниженні рівня промислових та побутових відходів, викиду стічних вод до водойм, у зниженні споживання та використання природних ресурсів в процесі виробництва товарів та послуг [2].

У сфері сільського господарства перехід до «зеленої» економіки повинен включати ряд заходів, спрямованих на більш ефективне використання земельних ресурсів країни. По-перше, необхідно збільшити виробництво біоенергетичних сільськогосподарських культур для відновлення якості земельних ресурсів унаслідок їх забруднення під час війни. Для відновлення земель від воєнного забруднення можна використати процес фіторемедіації, тобто насадження рослин, що поглинають шкідливі речовини або знешкоджують ці забруднення [1].

Україна вже має досвід виробництва біоенергетичних культур, які поглинають брудні речовини та роблять землі придатними для проведення сільськогосподарських робіт. Тому використання цього способу дозволить швидко відновити значні земельні масиви після закінчення війни. З іншого боку, вирощування біоенергетичних культур, з яких виготовляється біопаливо, в умовах енергетичної кризи не тільки дозволить зробити ще один крок у забезпечення енергетичної безпеки нашої країни, але і знизити обсяги використання звичайного палива, застосування якого збільшує викиди вуглецю в атмосферу;

По-друге, необхідне більш безпечне для життя і здоров’я людини використання агрохімічних добрив для сільськогосподарського виробництва. В Україні фактично не здійснюється контролю з боку держави за вмістом пестицидів та шкідливих для здоров’я добрив у продукції сільського господарства. І багато українських сільськогосподарських підприємств використовують у своєму виробництві речовини, застосування яких заборонено законодавством країн ЄС, що створює небезпеку для українців та одночасно не дає українським виробникам отримати дозвіл на продаж своєї продукції до європейських країн.

Тому необхідно обмежити використання даних агрохімічних добрив у сільськогосподарському виробництві України, а також ввести певні стимули для виробників, що будуть випускати екологічно чисту і небезпечну сільськогосподарську продукцію [3]. Це можуть бути субсидії з боку держави на підтримку такого чистого виробництва, надання державою кредитів для фермерських господарств, які використовують нові технології виробництва, покращують стан ґрунту, очищують свої ґрунти від наслідків військових забруднень.

Для реалізації цієї ідеї також необхідно здійснити оцінку сільськогосподарських угідь щодо їх агрохімічного стану, проаналізувати, який вплив на стан земельних ресурсів здійснила війна.

Список використаних джерел:

1. Волошанюк Н.В., Береславець О.А. Фінансування розвитку «зеленої економіки» в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2020. Вип. 29. С. 12–17. DOI: https://doi.org/10.32782/2413-9971/2020-29-2.

2. Moving Forward Together. Green Deal. URL: https://eu4ukraine.eu/en/greendeal-en.

3. Helmholtz-Zentrum Berlin fur Materialien und Energie GmbH. Proposals for a green recovery in Ukraine. February 2024. URL: www.greendealukraina.org.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет аграрного менеджменту
(кафедра виробничого та інвестиційного менеджменту)
Гуманітарно-педагогічний факультет
(кафедри соціальної роботи та реабілітації)
Purdue University (USA)
Fater Academy of India (India)
Національний університет «Запорізька політехніка»
НТУ «Дніпровська політехніка»

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
IX МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ, АСПІРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ «РОЛЬ МОЛОДІ У РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ»

15-16 квітня 2025 р.
Київ, онлайн, Zoom

Роль молоді у розвитку АПК України [Електронний ресурс]**:** зб. матеріалів IX міжнар. наук.-практ. конф. (15-16 квітня 2025 р.). Київ: НУБіП України, 2025. 362 с. PDF-формат; мережеве видання; інституційний репозитарій.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОВЕДЕНА В РАМКАХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ПРОЄКТУ МОДУЛЬ ЖАНА МОНЕ «ПРАКТИКИ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ІНКЛЮЗІЇ В ЄС» ЗА ПІДТРИМКИ ЕРАЗМУС+, 101127466 – EPSEI – ERASMUS-JMO-2023-HEI-TCH-RSCH

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the authors only and do not necessarily reflect those of the European Union or European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

Рекомендовано до друку Вченою Радою факультету аграрного менеджменту (протокол № 11 від 19 травня 2025 року)

Збірник укладено за матеріалами IX міжнародної науково-практичної конференції «Роль молоді у розвитку АПК України». Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямами роботи конференції.

Видання розраховано на науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти.

The collection is based on the materials of the V International Scientific and Practical Conference "The Role of Youth in the Development of AIC of Ukraine", conducted by the Faculty of Agrarian Management and the Faculty of Humanities and Education of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine. The content of the sections is synchronized with the main directions of the conference.

The publication is designed for scientists, teachers, graduate students, students.

Редакційна колегія:

Шинкарук Л.В., д. екон. наук, проф., член-кореспондент НАН України (голова); Дєліні М.М., д. екон. наук, професор; Прушківська Е. В., д. екон. наук, професор; Сопівник І.В., д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри соціальної роботи та реабілітації; Супрун Д.М., д. пед. наук, професор; Осадченко І.І., д. пед. наук, професор; Власенко Т.О, к. екон. наук, доцент, звідувач кафедри виробничого та інвестиційного менеджменту; Алексеєва К.А., к.наук з держ. упр., доцент; Гаврилюк В.П. к.екон. наук, доцент; Дергач А.В., к.наук з держ. упр., доцент; Лобунець Т.В., к. екон. наук, доцент; Чемодуров О.М., к. екон. наук, доцент; Юзба В.О. к. екон. наук, доцент; Прохорчук О.М., к. пед. наук, доцент; Тілікіна Н.В., к. екон.наук, доцент; Мовчун С.В., к.екон.наук; Власенко К.О., к.пед.наук; Голєва М.С.,PhD, асистент; Будегай В.А., асистент; Кендус Д.І., асистент.

Тези доповідей подано в авторській редакції.
Автори відповідають за достовірність викладеного матеріалу,
за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.
Передруковувати опубліковані в збірнику матеріали
дозволяється тільки за згодою авторів

© НУБіП України,
2025 © Автори, 2025